

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Dato: 21. februar 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2010-730-1214
Dok.: EHL41139

KOMMENTERET HØRINGSOVERSIGT

vedrørende

forslag til lov om ændring af lov om tv-overvågning og lov om behandling af personoplysninger (Udvidelse af adgangen til tv-overvågning for kommuner) (L 145)

1. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslag har været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Østre Landsret, Vestre Landsret, samtlige byretter, Domstolsstyrelsen, Den Danske Dommerforening, Dommerfuldmægtigforeningen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Direktoratet for Kriminalforsorgen, Foreningen af Offentlige Anklagere, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Danske Advokater, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder, Vejdirektoratet, Det Kriminalpræventive Råd, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Retspolitisk Forening, Retssikkerhedsfonden, Sikkerhedsbranchen, TEKNIQ, Andelsboligforeningernes Fællesrepræsentation, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Boligselskabernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger, Danske Ældreråd, Ejendomsforeningen Danmark, Grundejernes Landsorganisation, Husleje- og Beboerklagenævnsforeningen, Danske Udlejere, Ældre Sagen, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Parcelhusejernes Landsforening, Statens Byggeforskningsinstitut og Ældreboligrådet.

Justitsministeriet har modtaget høringssvar fra:

Østre Landsret, Vestre Landsret, byretterne, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Politiforbundet i Danmark, Advokatrådet, Lands-

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

foreningen af Forsvarsadvokater, Datatilsynet, Institut for Menneskerettigheder, Kommunernes Landsforening, Forbrugerrådet, Sikkerhedsbranchen, TEKNIQ, Danmarks Lejerforeninger og Danske Ældreråd.

Justitsministeriets kommentarer til høringssvarene er anført i kursiv.

2. Høringssvarene

2.1. Generelt

Østre Landsret, Vestre Landsret, byretterne, Domstolsstyrelsen, Rigsadvokaten, Politiforbundet, Kommunernes Landsforening, Danmarks Lejerforeninger og Danske Ældreråd har ingen bemærkninger til lovudkastet.

Rigspolitiet kan støtte forslaget, der vil kunne bidrage til den trygheds-skabende indsats i særlig udsatte områder.

Advokatrådet finder ikke, at det fremgår ganske klart af bemærkningerne til lovforslaget, hvorfor det på nuværende tidspunkt findes hensigtsmæssigt at give kommunerne udvidet adgang til at foretage tv-overvågning, når det i betænkning nr. 1483/2006 om tv-overvågning blev forkastet.

Landsforeningen af Forsvarsadvokater har anført, at engelske tilstande med hensyn til tv-overvågning ikke er et ideal, men et skræmmebillede. Der henvises til, at det er udokumenteret, at der skulle være nogen kriminalitetspræventiv effekt af tv-overvågning, men måske nok en bedre mulighed for opklaring af visse forbrydelser, og landsforeningen kan ikke anbefale det foreslåede.

Institut for Menneskerettigheder kan ikke anbefale en udvidelse af adgangen til tv-overvågning som foreslået.

Installatørernes organisation **TEKNIQ** finder det positivt, at Justitsministeriet med dette lovforslag giver kommuner udvidet adgang til tv-overvågning af offentlige arealer, der ligger i nær tilknytning til et område, som allerede tv-overvåges af en boligorganisation mv. i henhold til en tilladelse fra politidirektøren.

Forbrugerrådet har af ressourcemæssige årsager ikke mulighed for at forholde sig til lovforslaget.

Det er **Sikkerhedsbranchens** opfattelse, at lovforslaget giver god mening i forhold til kriminalitetsbekæmpelse og tryghedsskabelse i og omkring udsatte boligområder, og at der bør åbnes op for, at politiet med kommunens eller boligorganisationens accept kan koble sig op på tv-overvågningssystemet online.

Boligorganisationer mv., som foretager tv-overvågning efter den gældende bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, kan videregive de pågældende optagelser til politiet i kriminalitetsopklarende øjemed, jf. den gældende bestemmelse i persondatalovens § 26 a, stk. 1, nr. 3. Kommunerne vil efter lovforslaget få samme adgang til videregivelse, jf. den foreslåede bestemmelse i persondatalovens § 26 d, stk. 2 (lovforslagets § 2, nr. 1). Det er ikke hensigten, at politiet skal kunne koble sig op online på de pågældende tv-overvågningssystemer.

2.2. Lovforslagets enkelte elementer

2.2.1. Formålet med tv-overvågningen

Efter lovforslaget er det bl.a. en betingelse for, at en kommune kan iværksætte tv-overvågning af et område, at overvågningen efter kommunens nærmere vurdering vil fremme trygheden for borgere, som færdes i området. **Advokatrådet** har anført, at det efter rådets opfattelse ikke er helt klart, hvad der ligger i begrebet tryghed. Såfremt hensigten med lovforslaget i virkeligheden er, at kommuner skal gives adgang til at tv-overvåge områder, hvor der begås meget hærværk, finder Advokatrådet, at der bør henvises direkte hertil i lovbestemmelsen. Advokatrådet kan i øvrigt ikke støtte en sådan adgang for kommunerne.

Efter **Datatilsynets** opfattelse er det meget uklart, hvad der er det egentlige formål med kommunernes tv-overvågning, og under hvilke omstændigheder det vil være lovligt for kommuner at iværksætte den omhandlede tv-overvågning.

Datatilsynet finder derfor, at det bl.a. må tydeliggøres, hvilke former for ikke-kriminelle handlinger, man mener, kan retfærdiggøre tv-overvågning, og hvordan tv-overvågning i praksis forventes at kunne afhjælpe disse forhold.

Datatilsynet finder desuden, at det bør tydeliggøres, at tv-overvågningen kun kan iværksættes, når det ønskede formål ikke kan nås med mindre indgribende midler end tv-overvågning og registrering, jf. i øvrigt pkt. 2.2.2 nedenfor.

Som anført i lovforslaget kan kommunerne efter den foreslåede bestemmelse foretage tv-overvågning med et generelt tryghedsskabende sigte. En kommune vil derfor kunne tv-overvåge områder, hvor der efter kommunens opfattelse er behov for tryghedsskabende tiltag – f.eks. i gader eller på arealer, der plages af uro og hærværk. Det er således en betingelse, at tv-overvågning efter kommunens nærmere vurdering vil fremme trygheden for borgere, som færdes i det pågældende område.

Da tv-overvågning efter den foreslåede bestemmelse alene vil kunne ske med det nævnte generelle tryghedsskabende formål for øje, vil en kommune ikke inden for rammerne af den foreslåede ordning f.eks. kunne tv-overvåge et område, der benyttes til almindelig færdsel, med henblik på at afklare en mistanke om, at én eller flere bestemte personer begår kriminalitet. Der vil heller ikke inden for rammerne af den foreslåede ordning eksempelvis kunne opsættes kameraer i et område, hvor der foregår kommunalt vejarbejde, med det formål at kontrollere, om de kommunalt ansatte udfører arbejdet korrekt. Sådanne former for tv-overvågning vil således ikke have til formål at fremme den generelle tryghed for personer, der færdes i området.

Efter den foreslåede bestemmelse er det en betingelse, at de offentlige arealer ligger i nær tilknytning til et område, der allerede tv-overvåges af en boligorganisation mv. i henhold til en tilladelse fra politidirektøren, jf. tv-overvågningslovens § 2, stk. 2.

Med udtrykket ”i nær tilknytning” til et område, som boligorganisationen tv-overvåger, sigtes der til offentlige arealer, som geografisk ligger rimeligt tæt på det pågældende område. I den forbindelse forudsættes det, at områder, som ligger mere end 500 meter fra det område, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning, ikke i almindelighed kan anses for at ligge i ”nær tilknytning” hertil.

Hertil kommer, at der med kravet om, at der allerede er iværksat tv-overvågning af en boligorganisation mv. efter lovens § 2, stk. 2, alene sigtes til offentlige arealer, som antages at være påvirket af kriminalitet

eller anden utryghedsskabende adfærd, der udspringer af de samme forhold, som har ført til, at politiet har givet boligorganisationen mv. tilladelse til tv-overvågning.

Det vil sige, at kommunen kun kan foretage tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse, hvis der må formodes at være en vis tættere sammenhæng mellem på den ene side de kriminalitetsproblemer, der er i det pågældende boligområde, og på den anden side en utryghedsskabende adfærd på nærtliggende offentlige arealer uden for boligområdet.

Som eksempel kan navnlig nævnes den situation, hvor en boligorganisation har fået tilladelse til at tv-overvåge et område med henblik på at bekæmpe kriminalitet, og hvor de personer, der formodes at begå denne kriminalitet, tillige skaber utryghed på nærtliggende offentlige arealer. Det kan således være tilfældet, hvor de pågældende personer udøver en utryghedsskabende adfærd i f.eks. et nærtliggende offentligt parkareal ved at optræde truende, chikanøst eller lignende over for andre tilstedeværende.

Der henvises til pkt. 3.1.2 og 3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.2.2. Proportionalitet og saglighed

Advokatrådet finder, at der i lovbestemmelsen bør indsættes et krav om saglighed og proportionalitet svarende til persondatalovens § 5, stk. 2 og 3, og at dette krav alene vil kunne opfyldes ved, at en kommunes tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse forudsætter en tilladelse fra politidirektøren og ikke blot en forudgående drøftelse.

Datatilsynet har anført, at kommuner, regioner mv. efter tilsynets nuværende praksis kun kan foretage udendørs tv-overvågning, hvis der er tale om tv-overvågning af egne indgange.

Tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed af trafikknudepunkter, f.eks. større vejkryds, rundkørsler, trafikpladser eller lignende områder, som er frit tilgængelige steder med almindelig færdsel, vil ikke kunne iværksættes i kommunalt regi inden for rammerne af persondataloven. Det samme gælder gågade-arealer, pladser og parkområder, der ligeledes er frit tilgængelige steder med almindelig færdsel.

Datatilsynet har dog i sin praksis accepteret, at det i forhold til værdifulde (kommunalt ejet) genstande, f.eks. en skulptur i et frit tilgængeligt område, kan være nødvendigt at foretage tv-overvågning i kriminalitetsforebyggende øjemed. En sådan overvågning kan ske under forudsætning af, at andre mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og at overvågning af arealer i direkte tilknytning til den værdifulde genstand så vidt muligt undgås eller i hvert fald begrænses mest muligt. Heri ligger, at antallet af kameraer begrænses, og at kameraerne fokuseres på genstanden.

Datatilsynet bemærker, at der med udtrykket ”i nær tilknytning” til et område, som boligorganisationen tv-overvåger, sigtes til offentlige arealer, som geografisk ligger rimeligt tæt på det pågældende område. I den forbindelse forudsættes det i bemærkningerne til lovforslaget, at områder, som ligger mere end 500 meter fra det område, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning, ikke i almindelighed kan anses for at ligge i ”nær tilknytning” hertil.

Datatilsynet finder, at denne afgrænsning af, hvilke geografiske områder der er omfattet af den foreslåede bestemmelse, er meget vidtgående. Hertil kommer, at der ikke indgår et krav om nødvendighed eller andre kvalificerende elementer i den foreslåede bestemmelse, jf. også Datatilsynets bemærkninger refereret i pkt. 2.2.1 ovenfor.

Efter Datatilsynets opfattelse er forslaget ikke foreneligt med tilsynets nuværende krav til saglighed og proportionalitet på tv-overvågningsområdet.

Datatilsynet finder endvidere, at der ikke er godtgjort at være en tilstrækkelig begrundelse for en så markant udvidelse i adgangen til at foretage tv-overvågning, herunder en dokumenteret tryghedsskabende og kriminalitetsforebyggende effekt, f.eks. i form af påvist mindre kriminalitet i de områder, som allerede i dag er tv-overvåget.

Ud fra hensynet til privatlivets fred i bred forstand – at borgerne kan færdes i det offentlige rum uden at være overvåget af kameraer – finder Datatilsynet derfor, at der ikke på det foreliggende grundlag bør gennemføres en sådan meget betydelig udvidelse i brugen af tv-overvågning.

Institut for Menneskerettigheder har anført, at tv-overvågning kun bør tillades, hvis det efter en forudgående analyse vurderes at have den tilsig-

tede effekt. Samtidig tilsiger proportionalitetsprincippet, at andre foranstaltninger, der ikke medfører billedoptagelse, tydeligt skal have vist sig at være utilstrækkelige eller uegnede. Der foreligger instituttet bekendt ikke oplysninger om, i hvilket omfang boligforeninger har etableret tv-overvågning i medfør af den nye bestemmelse i tv-overvågningslovens § 2, stk. 2, herunder om virkningen heraf, hvilket kunne bidrage til en belysning af behovet for den nu foreslåede adgang til tv-overvågning. Institutter savner på den baggrund en nærmere begrundelse for nødvendigheden af lovforslaget.

Som anført i lovforslaget medfører den foreslåede ordning alene mulighed for med henblik på at fremme borgernes tryghed at iværksætte tv-overvågning af offentlige områder, der benyttes til almindelig færdsel, og som ligger i nær tilknytning til et boligområde, hvor en boligorganisation mv. foretager tv-overvågning i henhold til en tilladelse fra politidirektøren efter tv-overvågningslovens § 2, stk. 2. Kommunerne kan derimod f.eks. ikke tv-overvåge private områder, herunder private veje og private fællesveje, med henblik på at fremme borgernes tryghed. Hertil kommer, at tv-overvågningen alene kan ske efter forudgående drøftelse med politidirektøren.

På den baggrund er det ved udformningen af lovforslaget forudsat, at behandling af personoplysninger ved tv-overvågning, der sker i overensstemmelse med den foreslåede bestemmelse i tv-overvågningsloven, har et udtrykkeligt angivet og sagligt formål, jf. persondatalovens § 5, stk. 2, og at overvågningen ikke er i strid med kravet om proportionalitet i persondatalovens § 5, stk. 3.

Der henvises til pkt. 3.2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.2.3. Forholdet til Den Europæiske Menneskerettighedskonvention

Institut for Menneskerettigheder har anført, at tv-overvågning som beskrevet i lovforslaget vil kunne udgøre et indgreb i retten til privatliv, jf. artikel 8 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. Efter artikel 8, stk. 2, forudsætter dette lovhjemmel, og efter instituttets opfattelse er den foreslåede bestemmelse for vidtgående og upræcis til at kunne opfylde kravene til en sådan lovhjemmel, således som det er fastlagt efter Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols praksis.

Som anført i lovforslaget kan det med den foreslåede adgang for kommuner til efter nærmere fastsatte betingelser at foretage tv-overvågning med billedoptagelse af frit tilgængelige områder efter Justitsministeriets opfattelse ikke udelukkes, at overvågningen visse steder vil få et sådant omfang, at den konkret må anses for et indgreb i retten til respekt for privatlivet, jf. konventionens artikel 8, stk. 1.

I så fald følger det af konventionens artikel 8, stk. 2, at et sådant indgreb kun kan foretages, hvis det er foreskrevet ved lov og er nødvendigt i et demokratisk samfund til varetagelse af nærmere bestemte anerkendelsesværdige formål, herunder beskyttelse af den offentlige tryghed og forebyggelse af uro eller forbrydelse.

Tv-overvågningen vil have klar lovhjemmel i den foreslåede bestemmelse og vil ske med henblik på at sikre den offentlige tryghed for borgerne i de berørte områder, jf. pkt. 3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For så vidt angår kravet om nødvendighed (proportionalitetskravet) bemærkes, at den foreslåede bestemmelse indeholder begrænsninger både med hensyn til, hvor og under hvilke omstændigheder der kan foretages tv-overvågning.

Efter den foreslåede regel vil tv-overvågning desuden kun kunne ske efter forudgående drøftelse med politidirektøren og skal i øvrigt ske i overensstemmelse med almindelige forvaltningsretlige regler og principper om bl.a. saglighed og proportionalitet.

Tv-overvågningen skal endvidere indrettes på en sådan måde, at der i videst muligt omfang tages hensyn til borgernes privatliv. Desuden indeholder tv-overvågningsloven og persondataloven en omfattende regulering, som sikrer borgerne mod misbrug i forbindelse med tv-overvågning, herunder ved behandling af personoplysninger i forbindelse med tv-overvågning mv.

Sammenfattende er det på den baggrund Justitsministeriets opfattelse, at den foreslåede udvidelse af adgangen til tv-overvågning – i det omfang tv-overvågningen må antages at udgøre et indgreb i retten til respekt for privatlivet – vil opfylde betingelserne i artikel 8, stk. 2, i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention.

Der henvises til pkt. 3.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.2.4. Lydoptagelser

Datatilsynet har anført, at da kommunerne ikke selv deltager i de samtaler, der føres i det offentlige rum, går tilsynet umiddelbart ud fra, at lydoptagelser med personoplysninger vil kunne være i strid med straffelovens § 263, stk. 1, nr. 3.

Datatilsynet bemærker, at hvis lydoptagelse i tilknytning til tv-overvågning er i strid med straffelovens regler, vil behandlingen heller ikke kunne finde sted inden for rammerne af persondataloven.

Efter Datatilsynets opfattelse bør det klart fremgå, at der ikke vil kunne ske lydoptagelse i forbindelse med kommunernes tryghedsskabende tv-overvågning.

Konsekvensen heraf er, at § 26 d, stk. 1, ikke bør indeholde ordet ”lydoptagelser”.

Justitsministeriet er enig i det, Datatilsynet har anført, og lovforslaget er ændret i overensstemmelse hermed. Det bemærkes i den forbindelse, at tv-overvågning i tv-overvågningslovens forstand ikke omfatter lydoptagelser, jf. den gældende bestemmelse i lovens § 1, stk. 2, og at den foreslåede bestemmelse i lovens § 2 a, jf. lovforslagets § 1. nr. 1, dermed heller ikke giver kommunerne adgang til at foretage lydoptagelser i forbindelse med den tryghedsskabende tv-overvågning.

2.2.5. Oplysningspligt

Datatilsynet kan tiltræde det anførte i bemærkningerne til lovforslaget om, at det i forhold til tilfældigt tilstedeværende personer som altovervejende hovedregel vil være uforholdsmæssigt vanskeligt at foretage individuel underretning af disse om tv-overvågningen.

Efter Datatilsynets opfattelse bør kommunerne imidlertid foretage kompensatoriske foranstaltninger ud over skiltningen, f.eks. i form af information i lokalaviser og på kommunens hjemmeside.

Tv-overvågningslovens § 3 a indebærer, at kommuner, når de foretager tv-overvågning af steder eller lokaler, hvortil der er almindelig adgang, ved skiltning eller på anden tydelig måde skal oplyse om overvågningen.

Kommunerne vil kunne give supplerende information om tv-overvågningen via deres hjemmeside eller lignende.

2.2.6. Datasikkerhed

Datatilsynet bemærker for en god ordens skyld, at offentlige myndigheder tillige skal iagttage sikkerhedsbekendtgørelsen.

Det er den enkelte kommune, der som den dataansvarlige myndighed skal sikre sig, at systemerne indrettes, og at organisation og arbejdsgange tilrettelægges således, at bestemmelserne i loven og i sikkerhedsbekendtgørelsen opfyldes.

Datatilsynet anbefaler, at kommunerne beskriver sikkerheden omkring deres tv-overvågning i de uddybende sikkerhedsregler, som de fastsætter efter sikkerhedsbekendtgørelsens § 5. Dette kan f.eks. ske som et særskilt sikkerhedsbilag om tv-overvågning.

Som anført af Datatilsynet skal den enkelte kommune sikre sig, at indretning af systemerne, organisation og arbejdsgange tilrettelægges således, at bestemmelserne om datasikkerhed i persondataloven og sikkerhedsbekendtgørelsen opfyldes. Kommunerne kan, som Datatilsynet anbefaler, beskrive sikkerheden omkring deres tv-overvågning i de uddybende sikkerhedsregler, som de fastsætter efter sikkerhedsbekendtgørelsens § 5.

2.2.7. Definitionen af ”i nær tilknytning”

Sikkerhedsbranchen har anført, at definitionen af, hvornår et areal ligger ”i nær tilknytning” til et område, som overvåges i medfør af en polititilladelse, bør gøres klarere med nogle eksempler, f.eks. om det er nok, at blot en del af en plads ligger mindre end 500 meter fra det pågældende område.

Rigspolitiet har ligeledes bemærket, at der kan være tilfælde, hvor det område, som ønskes overvåget efter den foreslåede § 2 a i tv-overvågningsloven, er relativt stort – f.eks. en park eller lignende – og hvor kun en del af området ligger inden for en afstand af 500 meter.

TEKNIQ anbefaler, at definitionen gøres mere tilgængelig og fleksibel. Det foreslås i den forbindelse, at arealer, som ligger mere end 500 meter fra det område, som overvåges, altid kan anses for at ligge ”i nær tilknyt-

ning”, hvis politiet er enig med kommunen i, at der er behov for en særlig tryghedsskabende indsats på de pågældende arealer.

For så vidt angår det anførte i Sikkerhedsbranchens og Rigspolitiets hørings svar bemærkes, at der altid vil være tale om en konkret vurdering af, hvorvidt (hele) det areal, der ønskes tv-overvåget, må anses for at ligge ”i nær tilknytning” til området, der tv-overvåges af en boligorganisation mv. Som anført i lovforslaget kan arealer, som ligger mere end 500 meter fra det pågældende område, således ikke i almindelighed anses for at ligge ”i nær tilknytning” hertil. Det er således ikke udelukket, at et område, som kun delvist ligger inden for 500 meter fra området, der tv-overvåges af en boligorganisation mv., kan tv-overvåges, hvis betingelserne herfor, jf. ovenfor, konkret må anses for opfyldt for så vidt angår hele området.

Justitsministeriet kan ikke tilslutte sig TEKNIQ’s forslag, som ville fjerne betingelsen om, at de pågældende offentlige arealer må antages at være påvirket af kriminalitet eller anden utryghedsskabende adfærd, der udspringer af de samme forhold, som har ført til, at politiet har givet boligorganisationen mv. tilladelse til tv-overvågning.

Der henvises til pkt. 3.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

2.2.8. Certificering

TEKNIQ finder, at der i loven bør stilles krav om, at en virksomhed, der installerer tv-overvågningsanlæg på offentlige arealer, skal være i besiddelse af et tredjepartskontrolleret kvalitetsledelsessystem, så de relevante krav i persondataloven ikke overtrædes.

Sikkerhedsbranchen har ligeledes udtrykt ønske om, at der stilles krav om certificering af installatører af tv-overvågningsudstyr, og at det registreres, af hvem og hvor og hvordan, der tv-overvåges. Sikkerhedsbranchen har henvist til, at en ISO 9001-certificering vil opfylde disse ønsker.

Justitsministeriet finder ikke, at de foreslåede regler i lovforslaget er af en sådan kompleksitet, at det er nødvendigt at stille særlige krav til de virksomheder, som installerer den pågældende tv-overvågning. Det bemærkes desuden, at det er den kommune, som foretager tv-overvågningen, og ikke installatøren, der er ansvarlig for, at reglerne på området overholdes.

Som det fremgår af den foreslåede bestemmelse i § 2 a i tv-overvågningsloven, skal en kommune inden iværksættelse af tv-overvågningen drøfte behovet herfor nærmere med politiet, som kan bidrage med synspunkter f.eks. med hensyn til, hvor der især kan være behov for en særlig tryghedsskabende indsats. Politiet vil således have informationer om, hvor der foretages tv-overvågning i medfør af den foreslåede bestemmelse, og Justitsministeriet finder det på den baggrund ikke nødvendigt, at der stilles krav om yderligere registrering i forbindelse hermed.

3. Lovforslaget

Det fremsatte lovforslag adskiller sig – bortset fra enkelte lovtekniske justeringer – ikke fra det udkast, der har været i høring. Dog er ordet ”lydoptagelser” i den foreslåede § 26 d, stk. 1, i persondataloven udgået, jf. Justitsministeriets kommentarer til Datatilsynets høringssvar i pkt. 2.2.4 ovenfor.